

mod den hele Plan, idet det vil ses at fremgaa, at Hovedonkset var at faae et andet Sted for Haven. Den hele Bevægelse iaar og til enhver anden Tid staar jeg aldeles udenfor, og giver ikke mig Anledning til nogen nærmere Udtalelse. Nu siger den ærede Taler, at det er godt nok med den bestemte Sum; men hvorfor faae vi Sikkerhed for, at den ikke overskrives? Man kan ikke forlange, at Forsmanden for Komiteen skal stille personlig Sikkerhed; det er et urimeligt Forlangende. Gaaſte viſt. Men det forekommer mig, at naar man først har valgt et Beløb og siger: dertil ville vi gaa, skulle Entreprenorerne — og der er jo flere — hver for sit Vedkommende stille fornøden Kaution, saaledes at Sikkerheden derved kan være maaget; dette forekommer mig at være temmelig simpelt og klart. Hvorledes skulle vi, naar denne Sikkerhed med Hensyn til Theaterbygningen, som det ærede Medlem ogsaa nævnte? Er det ene ugjærligt, maa det andet jo ogsaa være det. Ved saa høit kompliceret et Foretagende maa man have betryggende Sikkerhed for, at det ikke er løst henfasteede Ting, der staa. Naar det ærede Medlem mente, at Mindretallet var i Modsigelse med sig selv, naar man vilde føre botanisk Have over paa Universitetet og dog tillade, at der for iaar bevilges af Kommunitetets Midler Bidrag til Kunstsamlingerne, saa forekommer det mig ubilligt at sige dette. Botanisk Have er jo nemlig et igjennem flere Aar gaaende Foretagende, hvis Karakter henhører under Universitetet, hvorfor det ogsaa har været henlagt dertil. Seg viſ i Forbigaaende ſige, at det jo ingenlunde er givet, at man ikke paa en eller anden Maade vil kunne hjælpe Universitetet til at bære nogle af Udgifterne. Der kan jo tænkes at finde Forhandlinger Sted mellem de modstaaende Anskuelse under den fortsatte Behandling af Sagen, uden at det behøver at berøre det Spørgsmaal: hvorledes skal man for indværende Aar anvende det Overskud, der fremkommer paa Kommunitetets Budget? Og her fremkommer da affurat det Samme, som jeg tidligere har været Talsmand for, at naar man forlanger, iaar en højere Indkomſtſkat end tidligere, er det billigt, at vi

lette Statskassen de kontante Udgifter og midlerlidig bruge Overskudet; vil Thinget derimod ikke have, at Universitetet skal bære Universitetets Udgifter, saa falde jo disse Grunde bort. Med Hensyn til at lade Kommunitetet bære Udgifterne til Kunstsamlingerne, en Anstalt, der jo staar Kommunitetet fuldt saa nær som botanisk Have, da skal jeg benviſe til de Forhandlinger, som fandt Sted i Foraaet 1870, og til den Afstemning, som dengang fandt Sted angaaende dette Spørgsmaal. Uagtet Spørgsmaalet dengang var et Kabinetſpørgsmaal, ſalbt Forſlaget dog kun med 50 Stemmer imod 50, og ſalbt, fordi en af Forſlagsſtillerne, det ærede Medlem fra Morsø, ſtemte imod det; havde han holdt ved ſit Forſlag, ſaa havde vi, uagtet det dengang var et Kabinetſpørgsmaal, ſaaet det ſaſſlaaet, at Udgifterne til Kunstsamlingerne kunde optages under Kommunitetet. Der er endnu en Bemærkning at gjøre med Hensyn til det ærede Medlems Foredrag. Det er, at det ærede Medlem ſiger: Naar vi faae afflaſſet botanisk Have og det nye Theater, ſaa kunne vi — det var Tanken, jeg huſſer ikke Ordet — ſige, at vi under de ſjærgelige Ulykker, der have ramt Landet, dog have ſøgt at løſe vor Dypgave og at overvinde Bænſelighederne. Det er ikke ſaa ſmukt ſagt ſom af det ærede Medlem, men det er Tanken. Seg henegter ingenlunde og har ingenlunde benegtet Betydningen af det kongelige Theaters Virksomhed og ingenlunde Betydningen af den botaniske Haves Anlæg, men, naar man taler i den Tone, ſaa ſiger jeg dog: Saa ſagte, ſaa ſagte; nei, jeg tror, at man ogsaa med Hensyn til dette bør begrænde ſig, og med Hensyn til Theaterbygningen tror jeg, at man har gjort et altfor ſtort Indgreb i Statsformuen, og her kan den ſamme Behreidelse komme frem, ſom

Rettelser.

- Sp. 2002, Lin. 8 f. a.: Ordene „heller ikke“ udgaa.
 „Ordet „ikke“ udgaar.
 „vi“, læs: „jeg“.
 Sp. 2003, 2 f. o.: „Kunſtſamlingerne og Samlingerne“ læs: „Kunſtſamlingerne“.